

Sygn. akt V U 681/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2016 r. w Kaliszu

odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 3 marca 2016 r. i z dnia 5 maja 2016 r. Nr (...)

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

- 1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 5 maja 2016 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje J. K. prawo do emerytury poczynając od dnia (...).**
- 2. Umarza postępowanie w pozostałym zakresie.**
- 3. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz J. K. kwotę 360 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05.05.2016r. uchylając równocześnie decyzję wcześniejszą z dnia 03.03.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił J. K. przyznania emerytury wcześniejszej dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach, gdyż nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w tych warunkach.

Odmówiono mu przy tym zaliczenia okresu pracy na stanowisku elektryka od 17.10.1983r. do 30.04.1985r. w (...), gdyż nie przedłożył na tę okoliczność świadectwa spełniającego wymogi formalne.

Odwołanie od obu tych decyzji wniósł do Sądu Juliusz K. domagając się przyznania wcześniejszej emerytury po uwzględnieniu 15 lat pracy w szczególnych warunkach w oparciu o zeznania świadków.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

J. K. urodził się (...).

Z zawodu jest elektrykiem.

Z dokumentów zawartych w aktach osobowych z byłego Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa (...) w K. wynika że pracę tam podjął od 17.10.1983r. na stanowisku elektryka.

W angażu płacowym z 02.01.1984r. mowa jest o powierzeniu mu obowiązków elektryka-konserwatora.

Z zakresu czynności odwołującego się jako elektryka zatrudnionego w Zespole (...) w P. wynika, że do zadań odwołującego się należało należyte utrzymanie sprawności technicznej maszyn i urządzeń elektrycznych oraz instalacji siłowej i oświetleniowej w pomieszczeniach produkcyjnych.

Odwołujący się pracował w placówce zakładów zbożowych mieszczącej się w J., gdzie usytuowane były magazyny zbożowe z suszarnią oraz laboratorium. Większe magazyny mieściły się również w M., gdzie była mieszalnia pasz i w Ż.. Jako elektryk –konserwator J. K. zajmował się bieżącym utrzymaniem wszelkich maszyn i urządzeń elektrycznych w zakładzie i usuwaniem awarii.

W ciągu całego dnia pracy pracował na oddziałach produkcyjnych, gdzie przyjmowane było zboże i nasiona grochu, poddawane następnie obróbce przez oczyszczanie, sortowanie, suszenie, łuskanie bądź przemiał. Wszędzie panowało bardzo duże zapylenie i hałas. Odwołujący się narażony był na oddziaływanie tych samych czynników szkodliwych dla zdrowia jak pozostali pracownicy produkcyjni. Usuwanie awarii urządzeń w laboratorium zakładowym stanowiło niewielką część jego ogólnych zadań.

(dowód- zeznania świadka D. M. z rozprawy od 4 do 14 minuty nagrania i akta osobowe)

Ogólny staż pracy odwołującego się na dzień 01.01.1999r. wynosi 28 lat, 3 miesięcy i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 13 lat 6 miesięcy w szczególnych warunkach. Poza sporem jest, że J. K. nie jest członkiem OFE.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art.32 ust.1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. 2015r. poz. 1302) ubezpieczonym urodzonym przed 01.01.1949r. będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionym w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 37 pkt. 1 czyli obniżonym o 5 lat od podstawowego.

Stosownie do ust.4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Emerytura przysługuje na tych zasadach pracownikom, którzy spełniają łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek emerytalny 60 lat dla mężczyzn i mają okres składkowy i nieskładkowy wymagany do emerytury, w tym co najmniej 15 lat pracy w tych warunkach.

Zgodnie z ust.4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługiwało prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Paragraf 2 powyższego rozporządzenia stanowi, że okresami prac uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy te stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Świadectwo to jako dokument prywatny w rozumieniu art.245kpc, a nie dokument urzędowy w rozumieniu art. 244 par.1 i 2 kpc podlega jednak kontroli co do zgodności z przepisami regulującymi kwalifikowanie stanowisk pracy do wykonywanych w szczególnych warunkach.

(patrz wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 14.02.2012r. IIIAUa 1717/11 – LEX 1129731)

ZUS zaliczył odwołującemu się 13 lat 6 miesięcy i 1 dzień pracy w szczególnych warunkach.

Zeznania świadka D.M.w zestawieniu z danymi w aktach osobowych J. K. pozwalają na ustalenie, że odwołujący się wykonywał pracę w szczególnych warunkach także pracując w (...)K.–magazyn w J.na stanowisku elektryka, gdzie faktycznie zajmował się konserwacją urządzeń takich jak instalacje elektryczne, maszyny na oddziałach w ruchu.

Przy wszystkich tych pracach odwołujący się był narażony na wdychanie pyłu zbożowego i hałas urządzeń.

Jest to praca odpowiadająca czynnościom wymienionym w dziale XIV poz. 25 wykazu A przepisów ogólnych – tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego. Dział ten odnosi się do prac różnych, czyli nie związanych z konkretną branżą, ale warunkiem koniecznym jest, by prace polegające na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń odbywały się na oddziałach w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie.

Taka sytuacja w niniejszej sprawie ma miejsce, gdyż pracownicy magazynu zbożowego jako podstawowa pracę mieli prace na stanowiskach wymienionych w wykazie pracy w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu uwzględnieniu podlega cały okres pracy w Państwowych Zakładach (...) – magazyn w J. to jest od 17.10.1983r. do 30.04.1985r., co stanowi wystarczające uzupełnienie do wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący się spełnia też pozostałe warunki do emerytury. Ogólny jego staż ubezpieczeniowy na 01.01.1999r. wynosi 28 lat 3 miesiące i 15 dni.

Wiek 60 lat ukończył (...) i z tym dniem spełnił ostatni z warunków do emerytury z art.184 cyt. ustawy.

Wniosek o emeryturę złożony został w dniu 16.11.2015r.

Stosownie do treści art.184 cyt ustawy o emeryturach i rentach z FUS Sąd przyznał mu zatem emeryturę od dnia spełnienia ostatniego z warunków czyli od ukończenia obniżonego wieku emerytalnego.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie i zgodnie z art.477¹⁴§2 kpc orzeczono jak w pkt 1 wyroku.

Wobec uchylecia decyzji poprzedniej tj. z dnia 03.03.2016r. i braku przedmiotu zaskarżenia postępowanie podlegało umorzeniu i zgodnie art.355§1 kpc orzeczono jak w pkt.2 wyroku.

Orzeczenie o kosztach zawarte w pkt 3 wyroku uzasadnione jest treścią art. 98 k.p.c. i 102 k.p.c. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, skoro odwołujący się w toku procesu był reprezentowany przez adwokata, a strona przegrywająca jest zobowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw, to należało zasądzić od organu rentowego koszty zastępstwa procesowego w aktualnej stawce dla spraw o świadczenie z ubezpieczenia społecznego.

Zgodnie z oraz § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 poz. 1800) . stawka minimalna adwokata w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego wynosi 360 zł.